

НАЦІОНАЛЬНИЙ ЦЕНТР

ОБЛІКУ ТА АУДИТУ

О.Ю.Редько
К.О. Редько

АУДИТОРУ ПРО ЙОГО ПРАВА, ОБОВ'ЯЗКИ ТА ЗАБОРОНИ

(друге видання)

В контексті імперативних норм
Закону № 2258-VIII

Національний Центр
Обліку та Аудиту
(НЦОА) засновано
Постановою Верховної
Ради України від
22.04.1993 р.
№3126-XII

та розпорядженням
Кабінету Міністрів
України від 6.12.1993
№1042-р.

Згідно розпорядження
Уряду, на НЦОА
покладено здійснення
підготовки,
перепідготовки та
підвищення
кваліфікації
бухгалтерів та
аудиторів, розробка та
видання методичних та
навчальних посібників
з обліку, аналізу,
аудиту та аудиторської
діяльності.

НЦОА з грудня 1993 р.
по теперішній час
виконує поставлені
перед ним
керівництвом країни
завдання

Київ-2020 р.

АУДИТОРУ ПРО ЙОГО ПРАВА, ОБОВ'ЯЗКИ ТА ЗАБОРОНИ В КОНТЕКСТІ ВИМОГ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» від 21.12.2017 р.№ 2258-VIII.

(Практичний навчальний міні-посібник практикуючого аудитора)

Укладачі: доктор економічних наук, професор, сертифікований аудитор, сертифікований внутрішній аудитор, член АПУ трьох скликань (до Закону 2258) **Олександр Юрійович Редько**; кандидат економічних наук, доцент, магістр бізнес-адміністрування, сертифікований аудитор, сертифікований внутрішній аудитор, член Ради АПУ (за Законом 2258), **Катерина Олександрівна Редько**. Інформаційно-технічна підготовка к.е.н. Селищев С.В.

Рекомендовано до друку рішенням Методичної ради Національного Центру Обліку та Аудиту НАСOA протокол№ 3 від 5.11.2020 р.

Практичний міні-посібник призначено для використання в роботі професійних практикуючих в Україні аудиторів. В посібнику у простій та зрозумілій формі викладено, на що. Згідно вимог чинного Закону прямої дії № 2258-VIII від 21.12.2017 р. має право, що зобов'язаний та що заборонено робити аудитору в ході надання ним професійних послуг. Автори максимально уникали власних інтерпретацій положень Закону та наводять прямі цитати з цього нормативного акту. При цьому розглядалися лише ті положення Закону, які стосуються виключно аудитора як фізичної особи чи суб'єкта аудиторської діяльності. Права, обов'язки та заборони для аудиторських фірм в цьому посібнику не розглядалися

Слід пам'ятати, що певне коло прав та обов'язків має місце у Міжнародних стандартах аудиту (МСА). Але, у зв'язку з тим, що застосування МСА прямо передбачено Законом 2258-VIII, автори не зосереджувалися на цих питаннях.

На думку авторів цей міні-посібник буде корисним для аудиторів, особливо в контексті оголошених підходів ОСНАД до зовнішнього контролю якості результатів аудиторських послуг.

ЗМІСТ:

1. Вступ.....	3
2. Право аудитора.....	4
3. Обов'язки аудитора.....	7
4. Заборони для аудитора.....	11

При бажанні отримати друкований варіант тексту цього міні-посібника, слід звертатися до Національного Центру Обліку та Аудиту за тел: +38 (044) 482-14-95

1. Вступ.

Право у загальному сенсі – це певна міра свободи і рівності. У об'єктивному смислі під правом слід розуміти загальнообов'язкових формально визначених норм, які встановлені Державою з метою регулювання суспільних відносин, які у свою чергу регулюються примусовою силою Держави.

Аудиторів буде більш цікавити суб'єктивний сенс терміна «право», де останнє – вид і міра можливої поведінки громадян, що встановлюються і гарантуються Державною.

Таким чином права аудитора, це які дії та вислови він може здійснювати у Державі, надаючи професійні послуги та не порушуючи законодавство. Аудитор повинен розуміти, що його **професійні права** обмежуються виключно сферою надання аудиторських послуг.

Це треба розуміти, бо інколи наші колеги плутають професійне право з правами люди в цілому. Існують ситуації, коли професійні права аудитора можуть вступати у конфлікт з загально людськими правами інших аудиторів чи Держави. Наприклад, конституційне право людини на працю може бути обмежено вимогами входження до того, чи іншого реєстру АПУ; право бути обраним у керівні органи громадських організацій може бути обмежено спеціальними вимогами чинного законодавства; право на зберігання конфіденційності чи професійної таємниці може вступати у протиріччя з вимогами Держфінмоніторингу чи вимогами слідчих органів, і т.п. Такі правові колізії зазвичай обумовлені неузгодженість законодавства і можуть впливати на професійну діяльність. Але у цьому посібнику автори зосередилися виключно на професійних правах аудитора.

Щодо обов'язків та заборон, то вважаємо що туту все зрозуміло – все, що зобов'язаний робити аудитор та що йому забороняє здійснювати Закон в ході надання професійних аудиторських послуг.

В цьому міні-посібнику автори спираються на **Закон України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність», прийнятий 21.12.2017 р. (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2018, № 9, с.50)** – надалі по тексту – Закон. Цей Закон визначає саме правові засади аудиту фінансової звітності, провадження аудиторської діяльності в Україні та регулює відносини, що виникають при її провадженні.

2. Право аудитора.

Взагалі прав у аудитора згідно Закону небагато. Ось основні з них що вдалося авторам знайти.

Ст.4.п.1. Аудитор має **право на аудиторську діяльність** після підтвердження кваліфікаційної придатності та набуття практичного досвіду. Аудитор має **право здійснювати аудиторську діяльність одноособово** лише після включення його до Реєстру як суб'єкта аудиторської діяльності.

Ст.4. п. 3. абз.2 Закону. Аудитори можуть займатися громадською, освітньою, викладацькою та науковою діяльністю, підготовкою публікацій з отриманням відповідної винагороди.

Таким чином Законодавець дозволяє аудитору займатися громадською діяльністю. Поки що не існує чіткого визначення, що таке громадська діяльність. Але виходячи з практики в Україні, **під громадською діяльністю слід розуміти участь в роботі:** громадських, релігійних та благодійних організаціях; професійних спілках та у об'єднаннях профспілок; творчих спілках, асоціаціях, організаціях роботодавців (орендаторів, орендарів тощо), недержавних ЗМІ та у легалізованих інших непідприємницьких товариств та установ.

Закон дозволяє аудитору займатися **освітньою та викладацькою діяльністю.** Закон України «Про освіту» від 05.09.2017 р. № 2145-VIII під освітньою діяльністю визнає діяльність суб'єкта освітньої діяльності, спрямовану на організацію, забезпечення та реалізацію освітнього процесу у формі формальної/неформальної освіти. Закон України «Про вищу освіту» під освітньою діяльністю розуміє діяльність, пов'язану з наданням послуг для здобуття вищої освіти з видачею відповідного диплому.

Не поглиблюючись у хащі численних редакцій законів про освіту та про вищу освіту, вкажемо, що **аудитор може** отримувати винагороду за: розробки підручників, посібників, роздаткових матеріалів які використовуються у закладах освіти або різними навчальними («коучинговими», тренінговими) приватними недержавними центрами; за розробку відповідних програмних продуктів для навчання, установку комп'ютерів у навчальних закладах (бо це є забезпечення навчального процесу); тренування (навчання) викладачів з відповідних дисциплін, адміністрування іспитів, тощо. Законодавець з незрозумілих причин виокремив **викладацьку роботу**, яка складається з читання лекцій, проведення семінарських та практичних занять, що дозволяється здійснювати аудитору.

З благословення Законодавця аудитор отримав **право на наукову діяльність**, у таких її формах як проведення (участь) наукових досліджень, наукове керівництво аспірантами та наукове консультування докторантів.

Ст. 5. п.3. Посадовою особою, яка відповідно до установчих документів здійснює керівництво аудиторською фірмою, може бути лише аудитор.

Таким чином Законодавець підтвердив старовинне право аудитора на керівництво аудиторською фірмою.

Ст.6.п.2. Суб'єкти аудиторської діяльності можуть надавати неаудиторські послуги, за умови що надання таких послуг не призводить до виникнення загроз щодо незалежності аудитора. То б то аудитор, як суб'єкт аудиторської діяльності (мабуть це ФОП),має право на наступні послуги:

- 1) складання податкової звітності, розрахунку обов'язкових зборів і платежів, представництва юридичних осіб у спорах із зазначених питань;
- 2) консультування з питань управління, розробки і супроводження управлінських рішень;
- 3) ведення бухгалтерського обліку і складання фінансової звітності;
- 4) розробка та впровадження процедур внутрішнього контролю, управління ризиками, а також інформаційних технологій у фінансовій сфері;
- 5) надання правової допомоги у формі: послуг юрисконсульта із забезпечення ведення господарської діяльності; ведення переговорів від імені юридичних осіб; представництва інтересів у суді;
- 6) кадрове забезпечення юридичних осіб у сфері бухгалтерського обліку, оподаткування та фінансів, у тому числі послуги з надання персоналу, що приймає управлінські рішення та відповідає за складання фінансової звітності;
- 7) послуги з оцінки;
- 8) послуги, пов'язані із залученням фінансування, розподілом прибутку, розробкою інвестиційної стратегії, окрім послуг з надання впевненості щодо фінансової інформації, зокрема проведення процедур, необхідних для підготовки, обговорення та випуску листів-підтверджень у зв'язку з емісією цінних паперів юридичних осіб.

Слід зазначити, що визначення неаудиторських послуг взято з іншого пункту 4 –го цієї ж статті Закону, згідно якому «.. встановлюються обмеження на одночасне надання підприємствам, що становлять суспільний інтерес, послуг з обов'язкового аудиту фінансової звітності та **таких неаудиторських послуг** (..дивись вище!).»

Ст.6. п.5. Аудитори можуть проводити викладацьку, творчу та наукову діяльність, підготовку публікацій з отриманням відповідних гонорарів.

З певних мабуть причин Законодавець продублював у ст.6 вимогу ст.4. п.3 з тією різницею,що замість громадської та освітньої діяльності (які зникли) включено творчу діяльність. То б то ***аудитор має право на громадську, освітню, викладацьку, творчу та наукову діяльність*** з отриманням відповідного гонорару. На жаль у Законі не вказано, чим відрізняється «творча діяльність» від «наукової», а «освітня» від «викладацької». Тому (спираючись на безліч словників) рекомендуємо під «творчою діяльністю»

розуміти індивідуальну чи колективну творчість аудитора, результатом якої є створення або інтерпретація творів, що мають культурну цінність (співи, танці, вишивання хрестиком, скульптура, тощо).

В Законі існують непрямі вказівки на можливість (право) проведення спільного (комісійного аудиту). Ст.14, п.5. «У разі проведення обов'язкового аудиту декількома суб'єктами аудиторської діяльності (Ось воно!!!) вони повинні дійти згоди і надати спільний аудиторський звіт...». Ст.35, п.4. « У разі виконання завдання з обов'язкового аудиту разом з декількома суб'єктами аудиторської діяльності (Ось так !!).....»

З тексту витікає правова можливість проводити аудит (то б то брати до виконання замовлення на аудиторські послуги) не одним САД а декількома одночасно. Це по-перше. А по-друге, з цього витікає можливість залучати на умовах підряду одним САД інших САД або аудиторів-ФОПів.

Тут одразу слід застерегти головного виконавця замовлення на аудит від звинувачень у торгівлі замовленням. Щоб цього уникнути рекомендуємо, що б якусь частину завдання виконував і головний виконавець, про що буде зазначено як у договорі, так і у робочих документах САД. Цілком можливо що на головного САД можуть бути покладені обов'язки з контролю за якістю роботи субпідрядників.

Загальне право визначене Законом – аудитор має право оскаржувати до суду неправомірні дії або рішення Органу суспільного нагляду, Інспекції з контролю якості, Комісії з атестації, Ради АПУ, що обмежують чи порушують права юридичних або фізичних осіб.

Ст. 22, п. 11. **Аудитор може вийти з Реєстру за власною ініціативою написавши відповідну заяву.**

Ст.32,п.2. Якщо у суб'єкта аудиторської діяльності відсутній аудитор, який не залучався до виконання завдання з обов'язкового аудиту, такий САД має право залучити для огляду виконання завдання іншого аудитора, не пов'язаного з цим САД трудовими відносинами. **Це цікава норма** Закону. Зазвичай саме наявність трудових відносин є підставою для оплати праці найманого працівника. Мабуть Законодавець мав на увазі знову ж таки підрядні роботи або роботи за цивільно-правовими договорами. На жаль поки що роз'яснень немає.

Ст.45, п.1. Аудитор має право звертатися до Ради нагляду та/або до Ради АПУ із заявою (скаргою) щодо дій аудитора або суб'єкта аудиторської діяльності. (*непряма норма*).

На жаль Законодавець не вказав у Законі на право аудитора на професійне судження, на незнайдіння навіть суттєвих помилок чи невідповідностей, на обов'язковість професійного скептицизму тощо. То б то не вказав на чинники, які саме і визначають аудит та його відмінність від ревізії часів СРСР.

Але ці дефініції розкрито в окремих міжнародних стандартах аудиту, які аудитор, згідно п.2 статті 13 Закону, зобов'язаний застосовувати.

Тому автори рекомендують практикам з аудиту ретельно вивчити МСА саме в цьому аспекті.

3.Обов'язки аудитора.

На відміну від прав, творці Закону попіклувалися про обов'язки практикуючого аудитора у значно більшій мірі.

Стаття 8. Професійна етика

Аудитори зобов'язані при наданні аудиторських послуг забезпечити етичну професійну поведінку із дотриманням пріоритету суспільних інтересів, загальних норм моралі, принципів незалежності та об'єктивності, професійної компетентності, конфіденційності та професійної таємниці.

Це означає, що аудитор, **виступаючи як представник професії** у контактах з третіми особами та вирішуючи власні професійні або комерційні інтереси та інтереси замовника його послуг, **повинен:**

- Ставити інтереси суспільства вище за інтереси замовника та власні інтереси, навіть ризикуючи залишитися без роботи в Україні.
- Керуватися розумом а не емоціями (**розсудливість**), поважати думку та права інших людей (**справедливість**), бути впевненими у своїх рішеннях (**стійкість**), не уникати навіть важкої праці (**працелюбність**), вміти своєчасно зупинитися (**смиренність**), бути доброзичливим та увічливим.
- Дотримуватись вимог професійної незалежності та бути об'єктивним у своїх оцінках та висновках.
- Мати високий рівень професійної компетентності та дотримуватись вимог щодо конфіденційності і професійної таємниці.

Стаття 9. Професійний скептицизм

1. Аудитори при наданні аудиторських **послуг зобов'язані дотримуватися принципу професійного скептицизму**, що передбачає допущення можливості суттєвого викривлення інформації, яка розкрита у фінансовій звітності, внаслідок виявлених при проведенні аудиту фактів чи поведінки, що вказують на порушення, у тому числі шахрайство або помилку, незважаючи на попередній досвід аудитора та суб'єкта аудиторської діяльності щодо чесності та порядності посадових осіб юридичної особи, фінансова звітність якої перевіряється.

2. Аудитор..... **повинен критично та із сумнівом підходити** до застосованих юридичною особою **оцінок справедливої вартості, зменшення (відновлення) корисності активів, забезпечень (резервів) та майбутнього руху грошових коштів, що впливають на оцінку здатності юридичної особи продовжувати свою діяльність на безперервній основі.**

На думку авторів застосування професійного скептицизму повинно бути значно ширшим. Перш за все такий принцип повинен поширюватися на організацію аудиторської роботи, де предметом певного сумніву повинні

статі: можливість якісного виконання завдання (наприклад, наявність відповідних ресурсів часу та якість виконавців), достатність кваліфікації або професіоналізму у залучених аудиторів чи експертів, тощо.

Стосовно обліку та звітності, оцінки наявності та ефективності системи внутрішнього контролю у замовника, то поле застосування професійного скептицизму майже неосяжне та безмежне. Особливо з урахуванням вимог фінансового моніторингу.

Стаття 10. Незалежність і об'єктивність аудитора та суб'єкта аудиторської діяльності

2. Аудитор... **зобов'язаний вживати належних заходів** для забезпечення незалежності під час надання аудиторських послуг у випадках, передбачених міжнародними стандартами аудиту, зокрема, недопущення існуючого або потенційного конфлікту інтересів, а також впливу договірних або інших відносин, у яких беруть участь аудитор, суб'єкт аудиторської діяльності, аудиторська мережа, власники (засновники, учасники), посадові особи і працівники суб'єкта аудиторської діяльності, інші особи, залучені до надання аудиторських послуг, та пов'язані особи суб'єкта аудиторської діяльності.

Тут завжди слід пам'ятати, що коли йде мова про незалежність аудитора, то її слід розуміти виключно як професійну незалежність при виконанні замовлення.

3. Аудитор та суб'єкт аудиторської діяльності **зобов'язані утриматися від надання аудиторських послуг у разі** загрози моральним принципам, майновим інтересам, захисту особистості та сімейних відносин, примушення до вчинення певних дій внаслідок фінансових, особистих, договірних, трудових та інших відносин між аудитором, суб'єктом аудиторської діяльності, його аудиторською мережею та іншою особою, здатною вплинути на результат аудиторських послуг, та юридичними особами, фінансова звітність яких підлягає перевірці, внаслідок чого об'єктивна, раціональна та обізнана третя сторона, беручи до уваги застосовані запобіжні заходи, може дійти висновку, що незалежність аудитора або суб'єкта аудиторської діяльності не дотримана.

7. У разі реорганізації юридичної особи протягом звітного періоду, за який складено фінансову звітність, що підлягає аудиту, аудитор та суб'єкт аудиторської діяльності **мають оцінити** (то б то зобов'язані- авт..) **вплив** цієї операції на їх незалежність та переконатися у можливості проведення аудиту після дати реорганізації. У разі виявлення загроз незалежності **протягом трьох місяців вжити** заходів з метою їх усунення або відмовитися від надання послуг з аудиту фінансової звітності.

Досить дивна вимога щодо 90 днів на усунення загроз незалежності. Але Закон є Закон. То б то САД може зробити відповідні документи протягом

кварталу. Але як це поєднати з договором на аудит та домовитися із замовником – це вже творчість самого САД.

Стаття 11. Конфіденційність та професійна таємниця

1. Згідно з принципом конфіденційності та професійної таємниці аудитори та суб'єкти аудиторської діяльності **зобов'язані зберігати конфіденційність інформації, отриманої під час надання аудиторських послуг**, не розголошувати відомостей, до яких вони мають доступ під час надання аудиторських послуг, і не використовувати їх у власних інтересах або в інтересах третіх осіб. Принцип конфіденційності та професійної таємниці не повинен перешкоджати реалізації положень цього Закону. Строк зобов'язань щодо збереження конфіденційності інформації може бути визначений договором.

2. У разі заміни юридичною особою суб'єкта аудиторської діяльності з надання послуг з обов'язкового аудиту фінансової звітності такий суб'єкт аудиторської діяльності **має надати** (*то б то зобов'язаний – авт.*) суб'єкту аудиторської діяльності, з яким укладено договір про надання відповідних послуг, доступ до відповідної інформації щодо такої юридичної особи та останнього аудиту її фінансової звітності.

Стаття 13. Міжнародні стандарти аудиту.

2. При провадженні аудиторської діяльності застосовуються міжнародні стандарти аудиту, оприлюднені державною мовою на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку та аудиту, який забезпечує їх актуалізацію.

Таким чином Законодавець зобов'язує застосовувати МСА в ході аудиторської діяльності.

Стаття 14. Аудиторський звіт та інші офіційні документи

5. У разі проведення обов'язкового аудиту декількома суб'єктами аудиторської діяльності **вони повинні дійти згоди** щодо результатів обов'язкового аудиту і надати спільний аудиторський звіт. У разі незгодження позицій кожен суб'єкт аудиторської діяльності **повинен навести свою думку** в окремому пункті аудиторського звіту із відповідним обґрунтуванням.

Стаття 19. Атестація аудиторів

16. Аудитор повинен дотримуватися вимог щодо безперервного професійного навчання.

Стаття 24. Організація роботи з виконання завдання з обов'язкового аудиту фінансової звітності

1. Під час виконання завдання з обов'язкового аудиту фінансової звітності аудиторська фірма має призначити щонайменше одного ключового партнера з аудиту, виходячи при виборі з критеріїв забезпечення якості аудиту, незалежності та компетентності. Аудиторська фірма повинна забезпечити ключового партнера з аудиту достатніми ресурсами та персоналом.

Ключовий партнер з аудиту **повинен брати особисто активну участь у виконанні завдання з обов'язкового аудиту.**

Під час виконання завдання з обов'язкового аудиту фінансової звітності **аудитор**, який провадить аудиторську діяльність як фізична особа - підприємець або провадить незалежну професійну діяльність, **повинен приділяти виконанню завдання достатньо часу та виділяти достатні ресурси**, які б дозволили виконати свої обов'язки належним чином відповідно до вимог цього Закону та міжнародних стандартів аудиту.

*Надалі вимоги **п.2.та п.3 ст..24** на думку авторів цілком справедливо віднести і до обов'язків аудитора – підприємця (див. нижче!)*

2. Суб'єкт аудиторської діяльності **повинен забезпечити облік** виявлених невідповідностей вимогам цього Закону у власній практиці, розкриття інформації про їх наслідки та вжиті заходи з метою їх усунення або удосконалення системи внутрішнього контролю з метою попередження їх у подальшому. Суб'єкт аудиторської діяльності **повинен щорічно складати звіт**, що містить огляд таких заходів, для внутрішнього використання.

У разі якщо суб'єкт аудиторської діяльності звертається за консультацією до зовнішніх експертів, він **повинен задокументувати звернення та отримані рекомендації.**

3. Суб'єкт аудиторської діяльності **повинен вести особові справи за кожною юридичною особою**, фінансова звітність якої перевіряється, які мають щонайменше містити:

- 1) найменування та місцезнаходження такої юридичної особи;
- 2) для аудиторської фірми - прізвище, ім'я, по батькові призначеного ключового партнера з аудиту;
- 3) суму винагороди, отриманої за послуги з обов'язкового аудиту, та винагороди, отриманої за інші послуги, у кожному фінансовому році.

5. Суб'єкт аудиторської діяльності **має вести облік усіх поданих письмово скарг** щодо надання послуг з обов'язкового аудиту фінансової звітності.

Стаття 28. Оцінка загроз незалежності

1. До початку виконання завдань з обов'язкового аудиту фінансової звітності суб'єкт аудиторської діяльності, ключовий партнер з аудиту та **аудитори, які безпосередньо або опосередковано будуть виконувати завдання з обов'язкового аудиту фінансової звітності юридичної особи, повинні провести оцінку загроз незалежності, а саме оцінити та задокументувати:**

- 1) відповідність вимогам незалежності, визначеним цим Законом;
- 2) загрози незалежності та вжиті застережні заходи для зменшення ризиків щодо їх настання;
- 3) достатність кількості аудиторів та іншого персоналу, часу та ресурсів, необхідних для здійснення повного комплексу процедур для виконання завдання з обов'язкового аудиту фінансової звітності;
- 4) відповідність ключового партнера з аудиту та аудиторів, які будуть залучені до виконання завдання з обов'язкового аудиту, вимогам цього Закону.

Ст.31. Виявлення порушень.

3. **Аудитори зобов'язані інформувати** Держфінмоніторинг про факти, що підпадають під дію Закону України «Про запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення».

Автори не розглядали зміст статей, які стосуються зобов'язань суб'єкта аудиту, який здійснює обов'язковий аудит фінансової звітності підприємств, що становлять суспільний інтерес, заборони та обов'язки ключових партнерів та аудиторських фірм в цілому.

Нас цікавили правові питання відносно фізичної особи – аудитора, на що і орієнтовано цей міні-посібник.

3. Аудитору забороняється.

Стаття 4. Аудитор

3. **Аудиторам забороняється** безпосередньо займатися іншими, не сумісними з аудиторською діяльністю, видами підприємницької діяльності, що не виключає їхнього права отримувати дивіденди, доходи від інших корпоративних прав, доходи від оренди та відчуження рухомого та нерухомого майна, пасивні доходи.

5. **Аудитору забороняється** використовувати свої повноваження з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття обіцянки чи пропозиції щодо такої вигоди для себе чи інших осіб.

Стаття 10. Незалежність і об'єктивність аудитора та суб'єкта аудиторської

4. **Забороняється** надання аудиторських послуг, у разі якщо аудитор, суб'єкт аудиторської діяльності, його ключові партнери з аудиту, його власники (засновники, учасники), посадові особи і працівники та інші особи, залучені до надання таких послуг, а також близькі родичі та члени сім'ї зазначених осіб:

1) є власниками фінансових інструментів, емітованих юридичною особою, фінансова звітність якої підлягає перевірці, або юридичної особи, пов'язаної з такою юридичною особою спільною власністю, контролем та управлінням, крім тих, що належать такій юридичній особі опосередковано через інститути спільного інвестування;

2) беруть участь в операціях з фінансовими інструментами, емітованими, гарантованими або іншим чином підтримуваними юридичною особою, фінансова звітність якої підлягає перевірці, крім операцій в межах інститутів спільного інвестування;

3) перебували протягом періодів, зазначених у частині першій цієї статті, у трудових, договірних або інших відносинах з юридичною особою, фінансова звітність якої підлягає перевірці, що можуть призвести до конфлікту інтересів.

Стаття 26. Винагорода за послуги з обов'язкового аудиту фінансової звітності (це так, на всяк випадок, нагадуємо!!)

2. **Забороняється** встановлення суми винагороди за надання послуг з обов'язкового аудиту фінансової звітності на підставі наперед визначених умов до результатів надання аудиторських послуг або результатів їх використання, зокрема залежно від висловленої думки в аудиторському звіті.

3. Якщо суб'єкт аудиторської діяльності протягом трьох і більше років поспіль надає підприємству, що становить суспільний інтерес, його материнській компанії та/або дочірнім підприємствам послуги, не пов'язані з обов'язковим аудитом фінансової звітності, крім тих, що зазначені у частині четвертій статті 6 цього Закону, сума винагороди за **такі послуги не може перевищувати 70 відсотків середньої суми винагороди**, що була отримана суб'єктом аудиторської діяльності протягом останніх трьох років поспіль за послуги з обов'язкового аудиту фінансової звітності (консолідованої фінансової звітності) від такого підприємства, що становить суспільний інтерес, його материнської компанії та/або дочірніх підприємств.

Стаття 43. Відповідальність суб'єктів аудиторської діяльності перед третіми особами

3. Суб'єкту аудиторської діяльності **забороняється** надавати послуги з обов'язкового аудиту фінансової звітності **без чинного договору страхування** цивільно-правової відповідальності перед третіми особами.

В цій брошурі автори розглянули лише вимоги Закону прямої дії « Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» №2258-VIII від 21.12.2017 р. Але існує ще декілька законодавчих актів, які виставляють певні вимоги до практикуючих аудиторів – від закону про фінмоніторинг до вимог регуляторів ринку цінних паперів та фінансових послуг. Але про це – у наших наступних наших публікаціях.

**ЯКЩО Є БАЖАННЯ ОТРИМАТИ ЦЮ МЕТОДИЧКУ
У ДРУКОВАНОМУ ВИГЛЯДІ – ЗАМОВЛЯЙТЕ
ПО ТЕЛЕФОНАХ +38 (044) 482-14-95, 484-47-76.**

З ПОВАГОЮ ДО АДІТОРІВ УКРАЇНИ

Катерина

РЕДЬКО

Олександр